

VOCEA SCOLII

pentru profesori, părinți și elevi

VOCEA ȘCOLII

FOAIE INFORMATIVA

AN 6 NR. 10
 IUNIE 2012

Despre importanța practicii în Școlile Waldorf (și nu numai)

În fiecare an diriginții liceului nostru întâmpină dificultăți în motivarea elevilor

și a părinților în vederea efectuării practicii de specialitate (practica agricolă în clasa a IX-a, topografică în clasa a X-a și socială în clasa a XI-a).

Cele mai mari probleme pornesc de la înțelegerea în mod greșit a practicii agricole. De fiecare dată li se explică atât elevilor, cât și părinților, faptul că această practică este importantă (esențială chiar), că este obligatorie, că face parte din programa Waldorf, că orice elev Waldorf din lume participă la ea, că aceasta are un sens și că nu este nici mof, nici excursie, nici pedeapsă, și, mai ales, nu este vreun mijloc de a înjosi sau speria adolescentul, ci de a-i trezi respect față de muncă și de natură. Refuzul de a înțelege măcar despre ce este vorba, lipsa de deschidere către alt tip de educație decât cea adresată capului, disprețul arătat pentru munca fizică și față de cei care o practică, reprezintă simptome îngrijorătoare ale societății în care trăim, iar efectele se observă deja din plin pretutindeni. Într-adevăr, este foarte greu să apreciezi valoarea unui lucru pe care nu îl cunoști. Mult mai simplu este să disprețuiești și să arunci o vorbă ironică atunci când îl vezi pe cel care muncește într-o gospodărie sau într-o fermă: “ia uite-l pe țaran!”

Poate parcurgând următoarele rânduri extrase din Tobias Richter: *Sarcina pedagogică și obiectivele de*

învățământ ale unei școli libere Waldorf (Cluj-Napoca, 2001, p. 393-394.), scopul practicilor va fi mai ușor de înțeles și de apreciat:

“Pentru elevul din clasa a IX-a cufundarea intensă în viața unei gospodării țărănești pare a fi evident corespunzătoare vârstei. La această vârstă, oamenii își pun într-un mod deosebit de intens întrebări asupra

proceselor vieții: cum se raportează omul față de Pământ, față de lumea vegetală și animală, ce probleme se adaugă omului prin tehnică și prin relațiile sociale moderne. Legat de un impuls elementar de angajare puternică a membrilor, tinerii de această vârstă vor să-și pună voința la încercare și să îndeplinească sarcini care solicită putere de acțiune și prevedere, curaj și prezență de spirit. De aici provine instinctul sănătos (!!!) și natural (!!!) de a ieși în natură, care, fără îndoială, în zonele industriale este mult prea puțin satisfăcut.

Puncte de vedere și principiul călăuzitor al predării:

Elevii să se preocupe intensiv anume prin lucrul concret într-o întreprindere agricolă, cu producerea materiilor prime, cultivarea peisajului și a pământului. Elevii pot lucra și izolat sau în grupuri într-o gospodărie țărănească și dobândesc acolo înțelegerea vieții de lucru și agonisire în forma ei originară.

Domenii posibile de lucru: cunoașterea activităților de plantare, plivire, gunoierie, experiențe în creșterea și îngrijirea animalelor, ca și în prelucrarea laptelui etc.”

prof. Laura Mihăileasa

CUPRINS

Alternative	2
În vizită la doamna Aspazia Oțel Petrescu	3
Cearța funcțiilor sintactice	3
Festivalul concurs de Teatru Școlar – Brăila, 2012	4
A class divided	4

ALTERNATIVE

Zilele Casei Corpului Didactic "Spiru Haret" Iași, 30 mai-1 iunie 2012, a prilejuit nu doar evocarea unuia dintre remarcabilii noștri oameni de cultură și politici, Spiru Haret, de la a cărui moarte se împlinesc 100 de ani, ci și întâlnirea celor care au avut inițiativa unei noi abordări a educației: grădinițe și școli alternative de stat sau private. Dascăli, părinți, copiii au avut prilejul de a se cunoaște, de a schimba idei, de a se percepe unii pe alții în ceea ce se străduiesc să realizeze împreună, în cadrul unui "Salon al alternativelor ieșene".

Într-o atmosferă de emulație, s-au prezentat dansuri populare și moderne, scurte reprezentații de teatru, s-au etalat produse ale elevilor, materiale informative, s-au luat interviuri.

Ca întotdeauna Casa Corpului Didactic s-a străduit să ofere un cadru plăcut întâlnirilor, să coalizeze forțe sociale, să facă auzite voci care nu ocupă, de obicei, primul plan al mediei ieșene.

Pentru noi, promotorii pedagogiei steineriene/Waldorf, în această parte a țării, Casa Corpului Didactic înseamnă prima noastră gazdă la Iași. În primăvara lui 1991, o mână de dascăli și aproape 150 de părinți și-au dat întâlnire în str. Octav Botez, nr2A, și timp de câteva zile au pus la cale înființarea școlii Waldorf din Iași. Câteva conferințe și ateliere de lucru artistic, în care bucuria și entuziasmul începuturilor ne-a animat pe toți, câteva runde de discuții și multe ore pentru interviuri, dar și tristeți pentru cei care nu au mai apucat să ocupe un loc în clasa întâi, la care fuseseră înscriși peste 80 de copii!

Casa Corpului Didactic oferă în continuare un loc al comunicării active, constructive, de care ar trebui să ne folosim mai intens pentru a ne cunoaște mai bine toți cei care dorim să oferim o educație mai complexă, pentru a realiza o forță de acțiune eficientă care să compenseze unilateralitățile unui sistem educațional prea centralizat.

În acest sens, sperăm să putem realiza din toamna acestui an un *Curs introductiv în pedagogia Waldorf* pentru studenți, părinți, dascăli, pentru toți cei care doresc să fie mai bine informați sau să găsească noi metode de lucru cu copiii, răspunzând mai potrivit nevoilor lor.

Așadar, manifestările celor trei zile, organizate sub titlul "Exceleța-Condiție Actuală în Evoluția Profesională", au adus un nou imbold de a ne întâlni, de a ne cunoaște mai bine, de a ne ajuta să ajungem la excelență, nu prin competiție, ci prin emulație.

prof. Verginia Petrovici
2 iunie 2012

TABĂRA DE VARĂ

În perioada, **25-29 iunie 2012**, Liceul Waldorf Iași va organiza a V-a ediție a *Taberei de vară*. Atelierele vor fi diverse: de la pictură, muzică, dans, teatru, jocuri, la artă decorativă și desen de forme. Tabăra se adresează elevilor de grădiniță, primar și gimnazial iar elevii de liceu pot participa ca voluntari în cadrul taberei. De asemenea, elevii liceului nostru pot să-și invite prieteni, frați care nu studiază în școală.

Programul taberei va fi de la 9.00 la orele 16.00 incluzând și masa de prânz.

Cadrele didactice care și-au anunțat (până în prezent) participarea în realizarea atelierelor de lucru sunt: Turbatu Petrică, Hrap Simona, Balan Mihaela, Diaconu Angela, Doru Claudiu, Ichim Mihaela.

Înscrierile se pot efectua la *d-na profesor Ichim Mihaela*, telefon 0743598687, până la data de 20 iunie 2012.

Vă așteptăm cu drag

Clasa a X-a în vizită la doamna Aspazia Oțel Petrescu, deținut politic 14 ani în închisorile comuniste

Experiența de la Roman a fost una surprinzătoare. A fost cu totul neașteptat că doamna Aspazia ne-a primit cu atâtă căldură și cu toate acele bunătați pe masă, mai ales că, citind din cartea ei, mi-o imaginam total diferit. Atât faptul că ținea minte toate detaliile din viața ei, detalii din urmă cu zeci de ani, și că a putut să supraviețuiască închisorilor comuniste, cât și aspectul ei deosebit, care o întinerea, m-au dus cu gândul la întrebarea « cum de a reușit ? », iar răspunsul (singurul), care era și în icoanele de pe toți pereții camerei, dar mai ales în gândul și în inima ei, era credința de nezdruncinat în Dumnezeu.

Răzvan Chirilă

Experiența de la Roman a fost impresionantă. Nu cred că voi uita vreodată această vizită, dovadă fiind și florii care mă cuprind acum în încercarea de a-mi aminti mai multe detalii.

Doamna Aspazia, o fire deschisă, de o bunătațe aparte, care merită toată aprecierea noastră, ne-a primit cu ospitalitate. Caldă și curajoasă, a început să ne răspundă la întrebări fără vreo ezitare. După o scurtă prezentare a lui Blaga ca profesor, spusele doamnei Aspazia au devenit cutremurătoare. Cu ochii înlăcrimați, și-a deschis sufletul în fața noastră. Mă simțeam ciudat, pe de o parte primeam toate acele informații ca pe o experiență dură de viață a cuiva care mă face astfel să prețuiesc viața și libertatea, iar pe de altă parte mă simțeam ca o intrusă în amintirile dureroase ale unui om, care, în ciuda suferinței, ne împărtășea trăirile și gândurile pe care le-a avut în cele mai grele momente.”

Teona Țimpău

Plecarea noastră la Roman a fost una dintre cele mai deosebite întâmplări de până acum ale adolescenței mele.

Cu noțiunile de bază legate de comunism și de regimul barbar din lagărele și închisorile comuniste am fost familiarizați în mod subtil la orele noastre opționale dedicate acestei teme complexe (Literatura închisorilor).

Trecând peste atmosfera de excursie din tren și toate întâmplările amuzante, am ajuns în sfârșit la Roman. Într-un sfert de oră eram în fața casei doamnei Aspazia cu inima cât un

purice și cu multe emoții. Pas cu pas ne-am lăsat cuprinși de liniștea și pacea cămăruței unde ne îngărmădiserăm cu toții, unii lângă alții, pe scaune, pe fotolii și pe canapea. În ciuda vârstei înaintate, doamna Aspazia a pregătit totul ca pentru o masă festivă: bunătați peste bunătați și câte un loc micuț pentru fiecare. Eram nerăbdătoare să-mi fie povestie toate cele citite de însăși autoarea cărții “Strigat-am către Tine, Doamne!”, cu emoția care-i trăda stările sufletești.

Era imposibil să nu fii mișcat de ceea ce auzai, de gravitatea situației. Realizai cât de norocos ești că nu ai trăit în acea perioadă, că tu pur și simplu citești despre aceste evenimente pe care alți oameni nevinovați le-au simțit pe propria piele. Și-au găsit refugiul în credință și au legat prietenii puternice, reușind astfel să privească situația cu alți ochi și să se împace cu ceea ce au trăit.

Paula Pintilie

Experiența de la Roman a fost unică. Eram atât de fascinată de modul în care povestea doamna Aspazia, încât aveam impresia că acțiunile se petreceau în fața ochilor mei.

Matei Katerina

Cred că nu voi uita niciodată întâlnirea cu doamna Aspazia. M-a uimit luciditatea cu care aceasta povestea. Ne-a transmis tuturor emoțiile pe care trăia, trecând de la o stare la alta. Trei ore, cât timp a povestit, nimeni nu s-a mișcat, iar pe fețele tuturor se citeau emoția, uimirea, dar și respectul față de o persoana ca doamna Aspazia Oțel Petrescu.

Alexandra Bîrzu

Cearta funcțiilor sintactice

Într-o zi, cam ca aceasta, funcțiile sintactice stăteau de vorbă. La un moment dat, predicatul verbal spune:

- Fraților, m-am gândit destul de mult și am realizat că sunt cel mai important dintre voi. Adică, hai să fim serioși ce-ar fi gramatica fără predicate? N-ai putea să formezi nici o propoziție! Dacă nu aș fi eu, "Merg la magazin", ar fi doar "la magazin" și nu v-ati dori asta! Auzind acestea, subiectul, nervos, răspunde:

- Tu? Cel mai important? Fără predicat se mai poate trăi, dar fără subiect, nu! Ce-ar fi "Ana are mere" dacă nu ar fi Ana? Vă spun eu că subiectul e totul! Fără mine ar fi dezastru în lumea gramaticii!

- Nu vreau să vă jignesc dar amândoi spuneți numai prostii! intervine atributul. Adică da, aveți și voi o oarecare importanță dar nu se compară cu a mea! Adjectival sau pronominal, tot eu sunt cel mai tare! Eu înfrumusețez viața! mai adaugă cu mândrie.

Complementul, privind cum se certau, i-a calmat spunându-le:

- Oprîți-vă! De ce vă certați pe această temă? Cu toții suntem la fel de importanți. Fără noi nu ar putea exista Gramatica.

Lorena Flăuț, clasa a VII-a

Festivalul concurs de Teatru Școlar - Brăila, 2012

Elevii clasei a X-a și colegii lor Sabina Popescu (clasa a IX-a) și Andrei Tănasă (clasa a II-a), însoțiți de profesorii coordonatori Olimpia Popescu și Laura Mihăileasa, au participat în perioada 7-8 iunie cu piesa "Răceala" la Festivalul concurs de Teatru Școlar de la Brăila, obținând locul II la secțiunea "Spectacol. Clasele IX-XII".

Cu această ocazie, elevii au făcut și o excursie la Tulcea și în Delta Dunării. În ciuda unor probleme organizatorice, experiența a fost una deosebită, întrucât trupa noastră a jucat pe scena impresionantului teatru "Maria Filotti" și, drept răsplată, a avut prilejul să se bucure de peisajele unice ale Deltei.

prof. Laura Mihăileasa

A class divided

În a doua săptămână a lunii mai, în timpul orei de *Cunoștințe despre drept și drepturile omului*, profesor Cătălina Rusu, clasa a IX-a a urmărit un film despre discriminare „*A class divided*”, pe care eu personal îl recomand tuturor. În film este prezentat un experiment al unei doamne, pe nume Jane Elliot, realizat pentru prima oară în 1968. Acesta arată efectele pe care discriminarea le poate avea asupra relațiilor dintre oameni, cât și asupra dezvoltării fiecărei persoane.

Astfel, stimulați de acest exemplu, am dorit și noi să participăm la ceva similar. Ni s-a aplicat un test pentru a ni se stabili tipul de temperament căruia îi aparținem. Apoi, ne-am așezat în bănci cu persoane care aveau același temperament. Au apărut patru tabere: colericii, sangvinicii, flegmaticii și melancolicii... Efectele nu au întârziat să apară: cum să stau tocmai cu persoana pe care o agreez cel mai puțin? După o săptămână, se vedea că nu toată lumea era mulțumită de colegul de bancă. Poate această situație a apărut ca urmare a faptului că vedeam în celălalt propriile noastre defecte. Clasa a fost destul de agitată: colericii se certau, sangvinicii vorbeau parcă mai mult decât de obicei.

În următoarea săptămână lucrurile s-au mai liniștit. Ne-am schimbat din nou din bănci, dar de data asta, colericii au stat cu flegmaticii iar sangvinicii cu melancolicii... Acest experiment ne-a ajutat să ne cunoaștem mai bine pe noi înșine și să aflăm lucruri noi despre ceilalți.

Bianca Burlui, clasa a IX-a

Vă dorim o vacanță frumoasă, plină de momente de relaxare, pe care le meritați cu prisosință!

Coordonatori:
 prof. Cerasella Naumciuff <ceraselanaumciuff@ygmil.com>
 prof. Agnes Lazărescu <agneslazarescu@yahoo.com>
 Colaborator:
 Ioana Ciobotaru <ciobotaru_ioana@yahoo.com>